

12.
Murhellinen

ERD = WIRSI,

Koska

Piika Paimion Pitäjästä ja
Loven Kylästä;

Helena Jacobin tytär

Joka

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirkon nummella,

Parhan nuorudens isän tukotuksen
ajalla mestatit;

Sinä 16 p. Heinä Kuusa sisäke olemana vuonna,
Johonga hän isensä niin kuin katu-
wainen syndinen sydämmelli.

Sellä synnin tunnolla

Ja

Lurwamisella Wapahajan Jesu-
suren kalliseen ansioon walmitt
Kaitille suruttomille, prämeille ja haurellista
elämäkertaa harjoittawaisille waroituxeri.

Sen wainajan oman andomisen jälken
Kokonpandu.

Thomas Ragwaldin Poialda.

Lurusa, Prändästy Wuonna 1764.

W. I. O! Jesu Christe wiatoin te.

S! Jumal' ole armoinen, Mä sängen
suuri syrdinen Olen juur julmast e-
länyt, Sielun ja Ruumin lykänyyt.

2. Minian alammaisehen, Helwetin suden
etehen Se häijy hengi wieteli, Lihan ja
meren wieteli.

3. Jo osan nelkättä vuotta, Wiritin wi-
han wakkia, Mä nuorunika uhraisin per-
teillä, maailma seuraisin.

4. Täällä juorin heidän kangansa, Häjös
ja ukias halusa, Näin pöt ja päiwät ku-
lutin, Jumalan Armot tuhlaisin.

5. Et' luowuin wajes hywästä, Siitt'
tawallisest JESU, Hänen Tawarans
haaskaissin, Mun perindöni hukkaissin.

6. Sentähden koxiin kähleissin, Sielun
ja ruumin itelisin, Kangix mä jouduin o-
lemaan, Wirun ja maailman linnahaan.

7. Täst' Isä minun kiinni sai, Nyt wa-
sta tunsin Hänen tain; Kuin aina huus-
peräni: Kuhungas juoret lapseni?

8. Woi! kukaas sun nyt pelastaa, Hel-
we

wetin piniästä tornista? Siis ruhoil Poikaan
Jesusta, Sit' teuray tehto Karikaa.

9. Ah! kiitos Jhan rakkaani, Sun neu-
ros edest, apuni, Ett' sydämnes niin läm-
heni, Mun kuollen koiran puoleksi.

10. Nyt fangi minä waiwainen Sun
Poikas onston turwailen; Jongas mull an-
not aldixi, Sondeini maye täyveri.

11. O! minun rakas Jhani, Lyyhy ja
fowi kankani, Sä armon olet luvannut,
Mun' kuin sinuun on turwannut.

12. Sen lupauksen päälle, niin Jesus
on Sowittajani. Hän kuoli tähden Gol-
gathas Sin murha-laaros kauhias.

13. Sentähden oten iloisan, Sisäksifesti
felusan; Wa' ulkonaisell muodolla, Mun
syy on alas kagella.

14. Mut' Jesuren armon En epäil',
Hengi todista, Ett' olen armosta tunnosa,
Eh' ruumia kuole vaudoisa.

15. Woi! älköt siä sureko, Sukun' ja
tuttun huoliko, Muutt Christi weljen, sija-
ren, Ett' hiwott' on jo kirwehen.

16. Sill' minun mielen', menoni, Tah-
ton', ajatus, haluni, Pois täälä on kää-
ty Taitwaseen, Jesuren ilon ijaiseen.

17. Ah! vielä soijn todella: Ets' woisse
minu kuulella, O! Mies sä raukka helu-
man, Sun luitas trapall astuman.

18. Mun

18. Muu täydhi arda sidotta, Silmäni
Kiini niwotta, Nyt kirwen alle taipuman,
Ja wastoin luondo kuoleman.

19. Ah! minä huokan, teiwotan, Siis
HERRA Jumal Laimahan, Andakon katu-
murien sull', Sun oman syndeis tähden tull.

20. Pääll' s' dämmes haurellisen, Saot-
takon piston, murhen sen, Ettäs tääll' ar-
mon ajasa, Ja et helwerrin waiwasa.

21. Ilkkestäs nyt ik' sit Perhelien lädest
päässit, Näit' mustujan sull' wödestä, Ah!
ehi, rukoil' Jesusta.

* * *

22. Viel' ennen kuin mä kumarran, J.
ken kuolemaan oimman, Nuorukaiset teill'
imoltan, Wöjill' ja piikoill' muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahast, Mun pe-
räseni julmasti Synnisa rietais eläkö, Ja
helwettihin riendäkö.

24. Wran palaitkat is juorusta Helwe-
rin tulen kohusta, Riippukat horrast HERRA-
rasa, Nuoruden ajan waarasa.

* * *

25. O! Isät, äitit rakkaat, Muut' pal-
kellisten haldiat, Käskökat perään tarkasti,
Lassen ja wöken hartasti.

26. Jos ik' tei' on olewa, Sydämmes,
Sielus, linnosa, Ensi sennin katumus,
S' toisen' Hengen hallitus.

27. Eii' HERRAN käskyn jälken sitt, Heill'
est

esimerkijä taidait, Niin vöt ja päivät ku-
suta, Ett' Taivaas saisi iloita.

28 Ah! J'Esus ike neuvokon, Teit' Hen-
gellänsä malakkon, Ett' tunnossanne tunde-
maan, Ja Henges ike uskomaan.

29. Tulistite sen huomamaan, Kuing'
perkel miekas lummomaan, On sukkela sill
tavalla, Kuin naurun leikkiä jutellan.

30. Jos verhellen sen sanotte, Parhanne
pääte panette, Min rukouksis H'Erassa,
Niin sielunne on rauhasa.

31. Sill' myutoin ette ikänä, Siä wälkä
wihan liekkiä, Mut' osalliset oltua Syn-
neistä, joit' he harjoittaa.

32. Viel' te mun' J'sin, Äitini, Wel-
jen, Siuren, Sukuni, N'kät tästedes mur-
hella, ja katteralla ikulla.

33. Mun tähtien isen suloko, Ja sydän-
dine rundoko; Andakat H'Erän hallusa,
Mun sielun olli ilosa.

34. Ah! rukoillat te Jumala, Kaikki
muut' samall' tavalla, Sill' toko maiani'
pahudes, O' heilgellises huorude.

35. Joka minä is' wainoainen, Et' olt
olen sydininen, J'ong täd'n tettä muista-
tan Mun askeleistan woyotan.

36. Sill' minä olin iekä, Ja sydänmer-
el' oltia, Se ensin sai mun koruteen, Ja
liha sitte huoyateen.

37. Näät en voisjätä todella, W...an' (ly-
ty)

eny teille lamolla, Nuorukaiset nyt sanella:
Näist' lakatkat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Käikki ne
pakkat kauhista, Jois olet' synnis elänet,
Ja himojanne tottellet.

39. Ah! kuinga wiefas, kamala, On
Satan monell tavalla, Kuin syndistä täällä
talutta, ain' päästä käsit, jalwoista.

40. Silloin kuin mualla juopette, Eli
kuin Kirkkoon tulette, niin omi hänen ohe-
jansa, Teil hiuris, kormis, ohisa.

41. Ne perkelen on krumunsa, Ja kyllä
korjat suikensa, Joilla hän aja illoist,
Wie helwettin kyll' köykäist.

42. Käikilla niitä johdatta, Kuin pääl-
lens ilman tarwetta, Korean tähden pa-
newat, Ja mailma taka ajawat.

43. Mä vielä köyhä ihminen, Ja Sin-
nan fangi, syndinen Muistutan muille fan-
geille, Kahleis Linnois olewille:

44. Ah! älkät kauwan salliko, Lundone
kalwaa andako, Waan nöyryttäkät isenne
Ja tunnustakät syndinne.

45. Andakat kunnia Jumalall, Synnin
ja pieun woittajall, Ja sanokat niin H. Er-
välle. Jesuyell, Isän Pojalle.

46. Oi! Sinä kiinotettu, Sidottu nau-
lit, ruostittu; Wiatoin fangi Jesu Christ,
Pääst' Sielun synnin sittehist.

47. Meit' wiattisi fangeja, Kuin sywii
kuu-

Kuuni kaimoja, Olemme kyllä kaimonet,
Si-lun helvettin wiettellet.

48. Eik' ei ole ketän autuapi wiel', Eik'
farg a myös auta täällä', Kuin ylönmielinen
tunnustaa, ja vastoin tahtons julistaa.

49. Syndins, oikeun edessä Ja lihan
päälle. Käydessä, Ja todistajain kautta niin
Baaditan tunnustamaan syyn.

50. Se kuin näin tässä tilassa kuole, ei
ole armosa? Eik' nöyrästä ehi JEsusta, Et
suingan Häändä nähdä saa.

51. Mit' ne on fangit oikiat, Joik' ois
kein syndins tundewat, Kuin HERran Ar-
most Hengestä, Ja itse mielest hywästä.

52. Sydämensänsä katuvat, Ja lohdas
stansa puhuvat, Ei kaunistel', Eik' estele,
Eik' pahuttansa peittele.

53. Ei todistaja toista silit' Sorwike,
Mutta kynnepit' Wuodatta wiipittömästi,
Ja ander anno nöyrästi.

54. Näin Laki sondist ajele, Ja Ewan-
gelium huutelee, JEsusen ansios auttamaan
Jumalan Armoon turwamaan.

55. Sen Pyhä Hengi toimitta, Mille
kuin syndins tunnusta; Ei peljätä heit' ku-
lema, JEsusen Meri wirwoista.

56. Nyt olen päivän päätellyt, Ja tei-
dän hywästä jätellyt, Rukoilen vielä Juma-
la! Sido niin perkel' kahleilla.

57. Ettei hän enä riivaisi, Ja helwet-
ti.

lihin kandaifi, Min suuris joukos monia,
Miehen ja waimon puolia.

58. Kuin kaitis paikois juorewat, Pyh'
yöt ja päiwät pauhamat, Heng. lās JESU
palauta, Ja sonnii tiestä lakautta.

59. O! JESU rauhan Ruhtinas, Siuna
ain' meidän Kuningas. Suo Rauha kai-
kell' Kaikille, Siunatus onni kaikille.

60. Viel' uimmainen Pappimme! O!
JESU hoida Paimen sä! Ann' Henges a-
la Paimenill', Täällä Seurakundaas kai-
gewill'.

61. Nöt ilmat, maat ja ihmiset. Elä-
wät, kuolet kappalet. Kolminaisudell Kor-
tia Ylistus, kuitos kunnia.

62. Tuolat alati lakkamat' Täällä ja
Laimaas leppumat, Toone, Neun onse os-
wat kerkiat, Salatut Duomions oikiat.

